

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Pedagogická fakulta
Katedra pedagogiky a psychologie

Autor: Zuzana Malá
Obor: Učitelství pro 2.st. ZŠ
Oponent: PaedDr. H. Havlisová, Ph.D.

Posudek diplomové práce

Téma: Speciální vzdělávací potřeby žáků s postižením z pohledu učitelů ZŠ

Autorka zpracovává velmi zajímavé téma, které dosud u nás nebylo takto popsáno a je zároveň i velmi aktuální. Právě současná doba pokračující integrace by mohla dát odpověď na to, jaké jsou nejčastější speciální vzdělávací potřeby žáků s postižením v základních školách a nasměrovat tak další vzdělávání učitelů jak z praxe, tak i studentů na pedagogických fakultách v této problematice.

Teoretická část má 9 kapitol. Nejprve se věnuje diplomantka vymezení základních pojmů jako je integrace, inkluze a mainstreaming, dále formám a stupňům pedagogické integrace. K vymezení vztahu mezi integrací a inkluzí uvádí přehlednou tabulku Kocurové.

V následující kapitole podává legislativní východiska – Školský zákon a vyhlášku O vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných. Třetí kapitola se věnuje členění speciální pedagogiky. Uvádí tradiční Sovákovo členění. Postrádám ale v současné době se stále častěji užívající termíny jako oftalmopedie (příp.i optopedie) pro děti s vadou zraku vedle klasického tyflopédie, který se ponechává pro osoby nevidomé a akupedie pro osoby s vadou sluchu vedle surdopedie – vztahující se pouze na osoby neslyšící.

Následuje kapitola v níž se snaží autorka přiblížit speciálně vzdělávací potřeby žáků podle dominantního postižení na základě prostudované literatury tak, jak jsou v publikacích uvedeny. Tato kapitola je vhodným východiskem pro část praktickou, v níž nejprve autorka formuluje hlavní cíl práce a dílčí cíle, které si vymezila. Přesně a výstižně je podána charakteristika výzkumného vzorku. Množství rozeslaných dotazníků považuji pro potřeby práce za dostačující, škoda, že se jich vrátilo jen 43. Svědčí to o neochotě učitelů k další činnosti nad rámec jejich pracovních povinností. K vlastnímu šetření si nejprve autorka stanovila pět hypotéz, které ověřovala dotazníkovým šetřením. Výsledky jsou vyjádřeny pomocí přehledných tabulek a barevných koláčových grafů, přičemž všechny výsledky jsou adekvátně interpretovány.

V závěru autorka vztahuje výsledky z dotazníkového šetření k jednotlivým hypotézám a uvádí překvapivé výsledky, např. že pouhých 38 % učitelů vypsalo, jaké speciální vzdělávací potřeby má integrovaný žák v jejich třídě, 40 % vůbec neodpovědělo a 22 % uvedlo, že neví, 24 % učitelů neví jaká je činnost SPC, že 63 % dotázaných učitelů nespolupracuje s SPC a pouze v 37 % se SPC podílelo na vytváření individuálního vzdělávacího plánu.

Práce je dobře strukturovaná, systematicky a pečlivě zpracovaná. Po obsahové stránce odpovídá práce kladeným požadavkům. Prostudovaná literatura je poměrně obsáhlá, jen seznam literatury působí jako pracovní verze (autoři nejsou seřazeni podle abecedy, roztržené

číslo ISBN). Vyskytují se občasné překlepy (např. s. 43, odst. 3, ř.1, s. 43, graf č. 3, s. 70, graf č. 22).
Diplomovou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím **velmi dobře**.

PaedDr. Helena Havlisová, Ph.D.

V Českých Budějovicích 30.4.2009